

Salomėja Nėris

Vėl sniegti

Prie Baltijos – gimtinių jūros,
Lyg veidą glosto man banga...
Ne – ašaros vien teka sūrios:
Tėvynės ilgesio liga.

Tu vėl sukaustyta, vėl pančiuos,
Nelaisvėn išvežti vaikai...
Man drasko širdį tavo kančios,
Nors tu ir nieko nesakai.

Toli... Tavęs man nepasiekti
Ir tavo balso negirdėt.
Vėl svetima žiema, vėl sniegti...
Ir neatskris laisva kregždė.

Gyvenimo atsisakyti? –
Tik nevergaut, tik nevergaut!
Jei nepagysiu, pasakykit,
Kaip ja, vienintele, sirgau.